

[J. S. Foget.]

erklære, at jeg ved tredie Behandling agter at stemme imod Lovforslaget.

Justitsministeren (Unmack Larsen): Jeg takker for den stort set velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet fra de fleste Sider i det høje Ting.

Det ærede Medlem Hr. Malchau fremsatte forskellige Bemærkninger, og det er vist rigtigt, at disse Spørgsmaal tidligere har været meget indgaaende drøftet i dette høje Ting. For saa vidt man stadig vil hævde, at Forslaget paa visse Punkter er uklart, forekommer det mig dog, at man heroverfor maa gøre gældende, at det i høj Grad er lykkedes Domstolene at finde ud af Loven, hvis der paa noget Punkt har været noget, der har været uklart. Det er Domstolenes Opgave at administrere Lovene saaledes, som de efter Lovens Ord og de bagved liggende Forudsætninger, Lovenes Motiver, skal fortolkes, og jeg har ikke Indtryk af, at der her paa nogen Maade er noget, der er gaaet i Stykker. Navnlig nærer jeg ikke Tvivl om, at Domstolene aldrig kan komme til at fastslaa, at den, der optræder i Kjole og Hvidt, nogen Sinde skulde komme til at overtræde Uniformsloven, som det ærede Medlem Hr. Malchau mente. Hvorledes det ærede Medlem læser Loven, og navnlig dens første Linie, saaledes, at han kunde komme til det Resultat, han kom til, forstaar jeg ikke.

Over for det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vil jeg gerne sige, at jeg ikke paa nogen Maade kan opfatte denne Lov som et Svaghedstegn for Demokratiet, tværtimod; jeg mener, at de Midler, der skal til i de givne Situationer for at værne Demokratiet, skal til, og denne Lov er et Udtryk for, at man fra Demokratiets Side ikke vil finde sig i, at visse Forhold i Samfundet kan give sig Udslag i Uro og Uorden. Denne Lov er netop en Styrke for Demokratiet og et Udtryk for, at det i en given Situation har fundet det rette Middel til at komme en vis Form for Uro til Livs.

Jeg beklager, hvis mit Udtryk „at stille i Udsigt“ er blevet misforstaaet. Jeg kan udlægge det saaledes, at jeg selvfølgelig er villig til at foranledige, at et Cirkulære fremkommer, hvorefter disse Sager, inden Tiltale rejses, gaar til Rigsadvokaten.

Stumph: De Bemærkninger, som de ærede Medlemmer Hr. Malchau og Hr. J. S. Foget fremsatte angaaende det foreliggende Lovforslag, synes i høj Grad at være paa-

virkede af den lange Tale, som det ærede Medlem Hr. Frits Clausen holdt i det andet høje Ting ved Forslagets første Behandling, hvad jeg nu i og for sig ikke synes Behandlingen her vandt noget ved.

Det ærede Medlem Hr. Malchau gjorde nogle Bemærkninger i Anledning af min Udtalelse om, at jeg fandt, at Loven havde virket gavnligt og hemmet Uro i Samfundet, og han føjede meget fiffigt til, at det manglede jeg Bevis for. Ja, naturligvis, jeg kan jo ikke føre Bevis for, hvor megen Uro der vilde have været, hvis vi ikke havde haft Loven. Nu *har* vi haft den, og det er min absolutte Opfattelse, at den har virket gavnligt og opfyldt Forudsætningerne for dens Vedtagelse, at den altsaa har hemmet Uro og Sammenstød paa Gaderne, hvad jeg synes vi alle sammen kun har Grund til at være glade og tilfredse med.

Malchau: Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for Udtalelsen om, hvorledes Vendingen „stillet i Udsigt“ skulde forstaas.

Saa skal jeg i øvrigt kun til det ærede Medlem Hr. Stumph sige, at jeg finder nu, at det i en given Situation sikkert vilde være lettere for Politiet at holde Orden, naar Deltagerne i et eller andet Møde var uniformerede, end naar de har alle mulige Slags Paaklædninger.

Rytter: Jeg udtalte i min første Tale, at der har været en Del Tvivl om Lovens ensartede Anvendelse rundt omkring i Riget. Den højtærede Justitsminister erklærede — og jeg tror med Rette —, at Domstolene har vidst at fortolke Loven saaledes, at denne Tvivl ikke har faaet Udtryk. Det er for saa vidt rigtigt, men den højtærede Minister maa huske paa, at Halvdelen eller maaske de $\frac{3}{4}$ af de i Loven omhandlede Tilfælde ikke afgøres af Domstolene, men af Administrationen, idet Administrationen afgør de allerfleste Tilfælde, nemlig saaledes, at der ikke rejses Sag. Det er her, Kritikken navnlig er kommet frem, idet man har sagt, at Administrationen i visse Tilfælde har rejst Sag, men i lignende Tilfælde ikke har rejst Sag. Derfor tror jeg, man med Rette kan sige, at Domstolenes Behandling har været ensartet, men Tvivl har navnlig været fremme, hvor Sag ikke er rejst. Og derfor er jeg glad for Ministerens Løfte om, at disse Sager skal forelægges Rigsadvokaten. Jeg opfatter det altsaa saaledes, at det ikke blot er de Sager, der skal fremmes til Dom, som vil blive